

Дэканат Гродна-Усход Драўляны касцёл у неагатычным стылі быў тут узведзены ў 1904 – 1906 гг. намаганнямі дэкана кс. Юліяна Эллерта і мясцовых вернікаў. Спачатку святыня была далучана ў якасці філіі да парафіі гродзенскага касцёла св. Францішка Ксаверыя. У 1919 г. Парэчча атрымала статус самастойнай парафіі, а касцёл быў пашыраны і ўпрыгожаны (былі дабудаваны капліцы, якія ўтварылі трансепт, і галоўны фасад), што дадало неагатычнаму вобліку святыні рысы стылю мадэрн. Колькасць парафіян перад Другой сусветнай вайной перавышала 3800.

У савецкія часы святыня дзейнічала. У 1970-я гг. яна атрымала статус помніка эклектычнай архітэктуры з рысамі неаготыкі. Касцёл крыжападобны ў плане з пяціграннай апсідай. Крылы трансепта таксама маюць пяцігранныя планы. У левым крыле змешчана сакрыстыя, у правым – капліца св. Антонія. Асноўны аб'ём святыні перакрыты двухсхільным дахам, апсіда і крылы трансепта – вальмавымі. Усе зрубы накрыты рознавялікімі вальмавымі дахамі. Кампазіцыю завяршаюць 4 шатровыя сігнатуркі па канцах крыжастага аб'ёму і трохкі большая над сяродкрыжжам. † Залавы інтэр'ер, перакрыты каробчатай падшыўной дашчанай столлю (новая столь зроблена ў 2005-2006 гг. падчас апошняга рамонт), упрыгожваюць тры неабарочныя алтары. У галоўным змешчаны вялікі тытульны абраз Маці Божай Нястомнай Дапамогі ў пасрэбраных шатах, які засланяецца абразом св. Тэрэзы. Алтар аточаны фігурамі свв. Антонія (злева) і Францішка. Бакавыя алтары прысценныя, у левым усталявана фігура Панны Марыі Беззаганай на фоне з намаляваных лілій, у правым – фігура Пана Езуса на фоне палесцінскага краявіду. Больш позні па часе стварэння алтар св. Антонія змешчаны ў аднайменнай капліцы. Ён, верагодна, выкананы ў міжваенны час.

Злева перад касцёлам асобна пабудавана двухузроўневая чацверыковая шатровая званіца. Справа перад уваходам у касцёл стаіць невялікі бетонны помнік з каваным крыжам. Як сведчыць надпіс па-польску, помнік у 1931 г. усталявалі фундатары касцёла і парафіяне “па памерлых”. У 1920-я гг. на старажытных парафіяльных могілках па-за касцёлам быў усталяваны крыж з датай “1863” у гонар паўстанцаў. Касцёльная тэрыторыя абнесена металічнай агароджай. У правым вуглу стаіць невялікі драўляны будынак – тут, пасля таго, як савецкія ўлады адабралі плябанію, жыў пробашч. Цяпер гэта проста гаспадарчы будынак.

Каля 1907 г. у Парэччы пачалі працаваць бесхабітовыя манаскія сёстры з Кангрэгацыі Сяцёр Служак Беззаганага Зачацця НПМ. Яны катэхізавалі, апекаваліся касцёлам,

Касцёл Маці Божай Нястомнай Дапамогі ў Парэччы

Аўтар: Антон Шыдлоўскі
07.09.2012 01:00

дапамагалі хворым... Супольнасць спыніла дзейнасць пасля 1908 г. па нявысветленых прычынах.

З 1990 г. у парафіі працуюць законніцы з Супольнасці Дачок Найсвяцейшага Сэрца Панны Марыі.